

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5615/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ из Сурдулице, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке Вишег суда у Врању Гж 1227/19 од 26.05.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке Вишег суда у Врању Гж 1227/19 од 26.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке Вишег суда у Врању Гж 1227/19 од 26.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 410/2018 од 29.11.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име неоснованог обогаћења по основу више наплаћеног износа за комуналне услуге у периоду од 01.07.2009. године закључно са 31.01.2010. године плати 800,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.01.2017. године па до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 60.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1227/19 од 26.05.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу којим је одлучено о трошковима поступка, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиље.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају тужиља је изјавила посебну ревизију против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде, којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима и одлучено да свака страна сноси своје трошкове поступка. Посебна ревизија може да се изјави само против другостепене пресуде под условима који су прописани чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиље, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић